

[Niels Helveg Petersen]

ninger. Man kunne ikke træffe en beslutning i dag om dannelse af en økonomisk-monetær union. Det kan ikke lade sig gøre, fordi de enkelte landes økonomiske forhold er alt for forskellige. Der er i øjeblikket 3 lande, der kunne deltage, hvis det endelig skulle være, når man ser på de betingelser, der skal opfyldes, så når man kan enes om en traktat i dag, er det kun, fordi man udskyder de virkelig hårde beslutninger til et senere tidspunkt. Og det har jeg ikke noget at indvende imod, det er en simpel nødvendighed.

Men deri ligger jo også, at hvis ØMU-traktaterne skal blive andet og mere end et dokument, skal omsættes til virkelighed på et eller andet tidspunkt, afhænger det af forhold, vi i dag har meget svært ved at overskue. Det kan meget vel tænkes – jeg håber det ikke, men det kan tænkes – at Europa i 1996/97 befinder sig i en situation, hvor landene er længere fra hinanden i økonomisk udvikling end i dag, med større forskelle mellem f.eks. inflationsraterne, renteniveauet og budgetunderskuddene. I så fald kan der heller ikke træffes en beslutning i 1996/97, og netop derfor er det vigtigt at understrege, at det afhænger aldeles af en usikker, uvis fremtidig økonomisk udvikling, om ØMU'en kan føres ud i livet.

Til sidst skal jeg sige, at når/hvis der opnås enighed i Maastricht, er tiden kommet, som statsministeren også understregede, til at foretage en samlet vurdering. Både jeg selv og den øvrige radikale folketingsgruppe håber, at en sådan samlet vurdering vil resultere i, at man kan anbefale det samlede traktatudkast, og når det er sket, bør befolkningen have gode muligheder for at sætte sig ind i traktaternes indhold, hvad de rent faktisk betyder. Den beslutning, vi træffer, er af overordentlig stor betydning, også for os 5 millioner danskere. Det er Europas fremtid, det er vigtige skridt i den europæiske udvikling, vi skal tage beslutning om.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg kan sige til hr. Niels Helveg Petersen, at han ikke har forstået, hvad SF siger om den nye situation, den nye udvikling i Europa efter revolutionerne i Østeuropa.

SF siger ikke, at vi skal sætte miljøsam arbejdet i stå, SF siger ikke, at den sociale dimension skal sættes i stå. Så ville vi jo holde med

John Major og Margaret Thatcher, og det gør vi ikke. Vi siger tværtimod, at vi skal have en stærkere social dimension, hvor det er afgørende, at vi får flertalsafgørelser. Vi siger tværtimod, at vi skal have en miljørigtig dimension af en styrke, der kan matche den række af friheder, som kapitalen i realiteten fik i 1986 med etableringen af det indre marked. SF stemte imod dengang, men det er en realitet i dag, kampen udkæmpes på EF-plan, og i den dagsorden, jeg har fremsat på SF's vegne, udtrykker vi ønske om en betydelig styrkelse af miljøområdet. Vi mener faktisk, det er en katastrofe, at det står så svagt, for det betyder jo, at ulighederne forstærkes og dermed risiko for et mere forurennet Europa.

For det andet vil jeg kvittere for, at hr. Niels Helveg Petersen erkender, at der er en forsvarspolitisk dimension i det, vi tager stilling til. Andre har ikke villet sige det, og jeg synes da, det er godt, det blev sagt, men jeg forstår ikke hr. Niels Helveg Petersen, når han siger, at vi ikke binder os til nogen forpligtelser. Jeg hørte godt, at han citerede udenrigsministeren, men jeg synes ikke rigtig, det hjælper. Jeg vil citere traktaten, hvor der står, at vi skal have:

»... en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som på langt sigt skal omfatte en fælles forsvarspolitik.«

Der står også i traktaten, at når sagen skal vurderes, skal man drøfte, hvordan denne forsvarspolitik skal indrettes – ikke om vi vil have en, men hvordan den skal indrettes – og det ved hr. Niels Helveg Petersen jo også er realiteten. Jeg vil sådan set bare have hr. Niels Helveg Petersens kommentarer til det. Og så kan jeg i øvrigt ikke forstå, at Det Radikale Venstre har fjernet sig fra memorandumets synspunkter om flertalsafgørelser på de udenrigspolitiske og forsvarsmæssige områder.

Må jeg også give et svar til hr. Niels Helveg Petersen på et tidligere spørgsmål til SF. Hvis vi kom i den hypotetiske situation, at SF ikke overbeviser befolkningen om, at vi skal sige nej til det her, ville vi så sige, at Danmark skal forlade EF? Nej, det vil vi ikke. Vi mener, at den boldgade, vi kæmper på, er EF-medlemskabet, og det er jo også derfor, at vi har netop den mening om sociale spørgsmål og miljøspørgsmål. Og her er vi jo allierede med alle grønne og for den sags skyld alle røde kræfter i resten af EF.